

Beste Cato,

Wat een zorgvuldigheid besteed jij aan het contact maken met de bewoners. Wat is het bijzonder om te zien hoe dit tot stand komt. Het spiegelen en ingaan op de situatie zijn je kracht. Je gaat totaal op in de leefwereld van de bewoner. Als buitenstaander lijkt het nergens over te gaan, maar er gebeurt juist zoveel! De bewoner zie je zich begrepen voelen. De aandacht die ze krijgen zijn waardevol. Hoe dhr. S. ook opging in jou was mooi om te zien. Hij pakte voortdurend je aandacht en jij ging in alle situaties mee. Grappig om te zien dat hij niet zag dat je verkleed was als clown en zijn hart zo openstelde naar jou toe.

Zelfs als een bewoner slaapt weet je deze nog te raken. Je gaat neuriënd naast de bewoner zitten en je ziet gebeuren dat de bewoner zich bewust is van je aanwezigheid. De ademhaling verandert, tot dat deze zo ontspand dat er zelfs een diepe buikademhaling tot stand komt. De bewoner is in volle rust.

Knap om te zien is ook dat je je zo min als mogelijk laat afleiden door de omgeving om je heen. Het gaat om de individuele bewoner. En dat is soms erg lastig op een woon unit waar juist zoveel prikkels zijn. Wat me opviel is dat er teveel prikkels waren waarin je moest werken. Een aandachtspunt voor mij als coördinator om mee aan de slag te gaan.

Een leuke ervaring om zo eens met je mee te kijken, hopelijk zie ik je nog een andere keer op de Venloene.

Met vriendelijke groet,

Wendy Verhoeven
Coördinator Welzijn de Venloene en Rosagaerde

